

Cesta kolem světa

Draci

Jak šli medvídek a pejsek kolem světa

Plaval pejsek ve vodě
potkal malé medvídě.
Medvídě se pejska ptá
půjdeme spolu do světa?
Projdeme si celou zem,
spolu si to užijem.
Medvídek a pejsek šli
kamarády si našli.

Mikeš

Cesta kolem světa

Jednou dvě česká zvířátka,
cestovala světem zkrátka,
stavila se v Africe,
narazila na lvice,
navštívila Ameriku,
koupala se v Pacifiku,
pak to vzala přes Asii,
aby byla doma chvíli.
Těšila se na Evropu,
a na kamarádů kopolu.
S radostí pak vykládala,
co v tom světě viděla,
no a potom do postýlek skočila,
aby si pořádně odpočinula.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Přítočníci

Blecha a veš

Byla jedna malá blecha
a ta všude stále spěchá.
Vždycky ráda cestovala,
tak na cestu kolem světa se dala.
Vzala s sebou kamarádku,
neposlušnou vešku Radku.
Měli spoustu velkých plánů,
vrátit se až pozdě k ránu.
Cestu však rychle skončily,
všechny plány pohřbily.
Jak vám tady teďka říkám,
nedojely vůbec nikam,
zůstaly doma v kožichu,
pes se drbal na břichu.

Avataři

Jedno černé štěňátko,
co zatoužilo nakrátko,
na své malé zahrádce,
v krásné hnědé ohrádce
podívat se do světa
a pořád stále neštěkat.
Vydalo se po cestičce,
 pryč od svého domova,
kde potkalo na lavičce,
kotě,zabarvené do tmava.
Kotě a to černé štěně,
v noci přespí v teplém seně.
Ráno ještě za svítání,
když už končí jejich spaní,
potkávají se s veverkou,
co má kompas se stělkou.
Míří,teď už v trojici,
rovně,přímo k hranici.
Opouštějí rodnou zem,
setkávají se s Bulharskem.

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

V Bulharsku jim slunce svítí,
těm třem se tam velmi líbí,
a tak týden zůstávají,
než se zase nachystají,
na svou cestu do světa.

Vlci

Cesta kolem světa

Jelo prase Pepa z depa
na výpravu kolem světa.
Jezdilo s malou formulí,
co z výfuku jí nehulí.

Řezalo ostře zatačky,
až mu spadly natáčky.
Z dále na něj křičí babka:
"Nepřejížděj nám ty jabka."

Z díry myška vyběhla,
pod kola mu zaběhla.
"Pojed' se mnou do světa,
vezmi s sebou myšata."

Objevili se v Africe,
honily je opice.
Náhle skončili v Kanadě,
viděli medvěda v ohradě.

Dali si mňamku k obědu,
a frčeli kupředu.
Projížděli Asií,
tučnáci tam nežijí.

Cestou domů si pak písкали:
"Formulí jsme neroztřískali."
Že se jim nic nestalo,
slávy se jim dostalo.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Čtvrťáci

Papouchova cesta kolem světa (Ondřej Havelka)

Papouch jménem Papar
spadl na psa Peper,
Peper se moc lek,
až si z toho klek.
Papouch Papar vstal,
až se zakuckal.
Papouch sedí na psovi
a moc naříká.
Pes se zase lek
a s papouchem objel celý svět.
Ve světě se hádali,
až se spolu poprali.
Domů vraceli se rádi
a byli z nich zas kamarádi.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Myslivíři

Hroch a blecha na cestě kolem světa

(Dominik Jaroš, 6. ročník)

Potkali se dva,
hroch a blecha.
Ptá se blecha hrocha,
kampakže tak kvapně spěchá?

A hroch na to,
kolem světa přece,
hledat ropu, rudu, zlato,
třeba i neviditelné klece

Na to blecha povídá,
že mu skočí do kožichu
a hrochovi pohlídá,
aby mu nekručelo v břichu

Tak se ti dva vydali
na cestu kolem zeměkoule,
v navigaci se střídali,
viděli věž v Pise i Eifelovku,
potkali Vinetoua i opici Žofku

Dodnes se však nevrátili,
jak dlouho budou putovat?
Doufejme, že se neztratili
a o všem budou zvěstovat

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Levelseven

Kos

Náš kos neměl boty
A tak chodil bos
V zimě ho zábly nohy
A měl zmrzlý nos

Nejdřív letěl do Afriky
A tam ozobával fíky
Přibral s sebou pelikána
Velmi veselého pána

V Americe to bude paráda
Ale cesta je tam příliš daleká
Pelikán vzal kosa na záda
Kos ničeho se neleká

V Jižní Americe našli tukana
Postihla ho velká rána
Utěšovali ho do rána
Protože ho opustila vrána

Společně pak v Austrálii
Navštívili město Sydney
Angažovali je v opeře
A žilo se jim moc dobře

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Mikeš

Cesta kolem světa

Jednou jsem takhle přemýšlela, kolik je asi na celém světě zemí. Hodně jsem jich už viděla, ale mnohem víc ještě ne. Rozhodla jsem se, že podniknu tajnou cestu kolem světa. Samotné se mi moc nechtělo, bylo to docela daleko. Tak jsem přemýšlela, kdo by asi se mnou jel. Nakonec jsem se rozhodla vzít mého pejska Alíka. Doma jsem si zabalila do batůžku trochu jídla, pití, plavky, peníze a pro Alíka granule.

Z Hrusic jsme šli pěšky do Rakouska mrknout na Alpy, vzali jsme to po Dunaji do Maďarska mrknout se na Balaton. Ještě, že jsem měla plavky, Alík si s tím hlavu nelámal, a hned jak jsme tam došli, tak tam skočil celý až po uši. V Maďarsku jsme chytli letadlo a to nás do Ruska zaneslo. Chtěla jsem tam vidět Bábušky, ty krásné panenky, co se do sebe schovávají. Alík z toho moc nadšený nebyl, ale co mu zbylo. Pořád remcal, že je mu v Rusku zima, abychom zamířili někam, kde je teplé klima. Tak jsme to vzali do Afriky, omrknout pyramidy a palmy. Dokonce jsme se projeli na velbloudech, Alík u toho ale děsně kňučel, když se pak dostal na zem, radostí ocáskem vrtěl. V Africe jsme se ohřáli, a pak ještě do Egypta zavítali. Alíka už to nebavilo, ale mně se ještě do Ameriky chtělo. A tak jsme skočili na první loď a na parníku si užívali celou cestu do Mexika, kde jsme zkusili ostrá mexická jídla. Pálila mě pak celá pusa. Rychle jsme odjeli do Kanady, chtěla jsem vidět medvědy. Potkali jsme grizzlyho i toho ledního. To už mi ale byla vážně děsná zima, a tak jsme skočila do letadla, co letělo do Evropy. Vystoupili jsme ale špatně přímo u Ajfelovky v Paříži, potkali jsme tam ale nějaké Čechy, co nás do republiky svezli. Byli jsme rádi, že jsme už doma, něco ze světa jsme viděli, ale domů jsme se vážně těšili.

Alíka jsem doma pochválila, že se mnou tak cestoval, ono to nakonec bylo prima. A za rok bych jela zas. Třeba do Dubaje, nebo navštívit australské klokany, nebo tučňáky na severu, přespat v iglú nebo stavět z ledu. Cestování je parádní, ale doma je doma, to určitě každý školák ví.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Myšky

Jak jsem si cestu kolem světa představoval a jak to nakonec dopadlo.

Byl štědrý den a já dostal od Ježíška krásný batoh a k němu také kompas. Měl jsem z toho velkou radost. V posteli jsem potom snil, jaké to bude, až si někam s novým batohem na zádech a kompasem v ruce vyrazím. Třeba na cestu kolem světa.

Představoval jsem si, jak pluji po širém moři na své vlastní lodi. Svítilo sluníčko, voda se nádherně třpytila a houpačící loď mě uspávala. Náhle se změnilo počasí a přišla bouře. Silný vítr hnal moji loďku do neznáma. Loď se nedala vůbec ovládat. Přesto jsem bouři přežil. Byl to zázrak. Brzy jsem zahlédl krásný zelený ostrov. Rozhodl jsem se, že přistanu. Nejdříve se zdálo, že je to ostrov úplně opuštěný. Ale nebyl. Narazil jsem na malou vesničku uprostřed pralesa, kde žili velmi hodní lidé. Mile mě přivítali a ani nevím jak, rozuměli jsme si. Na první pohled se jim zalíbil můj batoh. Všichni si ho chtěli vyzkoušet. Zjistili, že batoh je velmi užitečná věc. Chtěli ho se mnou vyměnit. Nabízeli mi banány, pomeranče nebo mluvícího papouška. Já však svůj batoh nevyměnil.

Připomněl mi, že je čas návratu domů. Jak se říká: „Všude dobře, doma nejlépe.“

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vlci

Cesta kolem světa

Jedno sobotní odpoledne jsem šel na vycházku do lesa. Najednou jsem narazil na louku. Lehl jsem si do trávy, sluníčko krásně svítilo a já jsem usnul. Zdál se mi krásný sen.

Vzal jsem si batoh a vydal jsem se na cestu kolem světa. Nejdříve jsem letěl letadlem do Afriky. Viděl jsem tam sfingu, pyramidy a velbloudy. Najednou jsem došel až na největší poušť a tam mi bylo takové horko, že jsem raději odletěl do Asie.

Vylezl jsem na největší horu světa Mount Everest. Měl jsem štěstí, že jsem si vzal teplé oblečení, protože tam byla velká zima. Také jsem se procházel po Čínské zdi, ale byla tak dlouhá, že mě bolely nohy. Dostal jsem hlad, tak jsem si koupil čínské nudle a zapil je čínským čajem. Když jsem se najedl, potkal jsem kapitána velké lodi a ten mě vzal s sebou na plavbu do Austrálie.

Tam jsem se udiveně koukal na klokany, ale jelikož jsem byl na cestě kolem světa, nezdržoval jsem se a letěl do Ameriky.

V Jižní Americe bylo zrovna období dešťů. Celý jsem zmokl, málem jsem dostal rýmu, a tak jsem odcestoval do Severní Ameriky.

Omrkl jsem sochu Svobody, pobavil jsem se v Disneylandu a pokračoval jsem v cestě, až jsem došel na ostrov Grónsko. Tam byla velká zima, jediný koho jsem potkal, byl Eskymák. Vzal mě na návštěvu do iglů, ale i tam mě byla stále zima. Rozhodl jsem se vrátit zpátky do Evropy. Když jsem byl konečně doma, tak jsem si řekl, že všude bylo dobře, ale doma bylo vždycky nejlépe.

Najednou jsem ucítil šimrání na nose a probudil jsem se. Škoda, že to byl jen sen. Po návratu jsem si vzal knížku Cesta kolem světa za 80 dní a aspoň tímhle způsobem jsem se dostal na cestu kolem světa.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Avataři

Cesta kolem světa za osmdesát dní

Má cesta začala první den v Praze. Vyrazil jsem vlakem přes Slovensko, Ukrajinu a Rusko do Číny. Čtrnáctý den jsem opustil Čínu a přes Koreu se lodí přesunul do Japonska. Devatenáctý den jsem lodí pokračoval do Austrálie.

Dvacátý sedmý den jsem opět lodí cestoval na pobřeží Afriky, poté jsem přestoupil na autobus a pokračoval přes státy afrického světadílu do Angoly, toto mi trvalo dvacet dnů.

Čtyřicátý sedmý den jsem odletěl z Angoly letadlem do Brazílie, tam jsem přesešel na různé autobusy a postupně přes Mexiko se dostal do USA.

Z USA jsem šedesátý devátý den odjel vlakem do kanadského Montrealu.

Z Kanady jsem letecky odcestoval sedmdesátý druhý den do anglického Londýna. Sedmdesátý třetí den jsem autobusem přes tunel pod mořem přešel do Francie. Zbývajících sedm dní jsem stopem přes Německo cestoval domů.

Doma v Kněževsi jsem byl osmdesátý den ve 13 hodin.

Čtvrtáci

Cesta kolem světa

(Robin Valenta)

Jednoho dne jsem skočil do své stíhačky a za dvacet šest let jsem se vrátil. Bylo mi šedesát čtyři let. Měl jsem na cestě s sebou: 12 hamburgerů, 40 rohlíků, 15 másel zabalených v krabičce a 80 baget. Za leden den jsem si píchl kolo u stíhačky a musel jsem vyskočit padákem. Letěl okolo mě vrabec a klovl do padáku a tak jsem spadl jako bomba do vody. Byl to nejhorší zážitek. Honili mě žraloci a ukousli mi trenče. Musel jsem na ostrov. Potkal jsem hloupé domorodce a šamany, chtěli mě upéct, tak jsem hlasitě řval. Najednou se objevil kovboj, který mě pomohl utéct. V té chvíli jsem dostal nápad vrátit se rychle domů. Opravil jsem stíhačku a hurá domů.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

IX.B

Jak jsem si představovala cestu kolem světa a jak to všechno dopadlo

(Nikola Jeřábková)

Jsem žákyně druhého ročníku základní školy. Jmenuji se Lucka, ale všichni mi říkají Lucinka. Jednoho teplého dne, chvíli před začátkem prázdnin, jsem šla do školy. Naše třídní učitelka přišla hned první hodinu s návrhem, že bychom mohli jet na výlet, jako ostatně každý rok. Řekla nám ale, že letos to bude jakási cesta kolem světa. Hned nám rozdala lístečky s podrobnějšími informacemi pro rodiče. Spěchalo to, a tak jsme měli lístečky přinést na druhý den podepsané od rodičů. Já jsem přišla domů a jako první jsem vyndala žákovskou knížku, ve které jsem měla vložený lísteček. Papírek jsem vzala a odnesla podepsat mamince. Maminka četla a četla. Pak se mě zeptala, jestli se nejedná náhodou o školu v přírodě, ale já jsem si stála za tím, co říkala paní učitelka. „Ne, maminko, je to prostě cesta kolem světa a já rozhodně pojedu! Chtěla bych totiž vidět, jak to vypadá třeba v Austrálii nebo v Egyptě.“ Maminka se začala smát. Nevěděla jsem, čemu se tak směje. Možná mi záviděla, že se pojedu podívat do Austrálie a do různých jiných a hezkých oblastí, které jsou ve světě. Nastal den odjezdu. Ráno jsem vstala a mamka mě šla doprovodit k autobusu. Cestou jsem přemýšlela o tom, jaké to bude. Nikdy jsem ještě v žádné jiné zemi nebyla. Těšila jsem se na to, až uvidím velké pyramidy a všechno to ostatní. Nasedli jsme a vyjeli. Asi po dvou hodinách autobus zastavil. Naše paní učitelka všem v autobuse řekla: „Děti, vystupujeme, jsme na místě.“ Nevěřila jsem tomu, co jsem viděla, když jsem vylezla z autobusu. Žádné palmy, ani pyramidy jak jsem si představovala, ale obyčejný les a jedna velká dřevěná chata. Myslela jsem si, že je to jen začátek našeho výletu kolem světa. Ale mýlila jsem se. Učitelka nás zavedla do chatek. Odešla, a pak nám přišla říct plán na celý týden. Těšila jsem se na to, kam pojedeme jako první a až uvidím vše to, na co jsem se tak těšila. Když učitelka začala mluvit, tak jsem nevěřila svým uším. Začala nám říkat, co budeme dělat přesně v jaký den a jak nám to všechno pěkně naplánovala. Nechápala jsem, co to má znamenat? Nebyla to žádná Austrálie nebo Egypt, jak jsem původně očekávala, ale jen nějaké názvy vesnic. Když to učitelka dopověděla, tak jsem zvedla ruku. Vyvolala mě. Zeptala se, co potřebuji. Řekla jsem jí, že to není žádná cesta kolem světa, ale cesta po českých vesnicích. Ona se začala smát a všichni ostatní žáci se k ní připojili. Zeptala jsem se, čemu se tak smějí. Pak mi konečně řekla, o co jde. Pochopila jsem, že to neměla být žádná opravdová cesta kolem světa, ale obyčejný každoroční výlet. Přesto, že se mi všichni pořád smějí, já jsem začala plakat. Byla jsem zklamaná až do konce výletu. Vůbec mě to tam nebavilo, protože jsem se těšila úplně na něco jiného. Výlet konečně skončil a my jsme jeli domů. Cesta trvala velmi dlouho. Dokonce mi přišlo, že byla i delší, než cesta tam. Autobus zastavil. Před školou na mě čekala máma. Vzala mi kufry, dala mi pusku a ruku a šly jsme spolu domů. Doma jsem mamě všechno řekla. Řekla mi, že od začátku věděla, že se nejedná o cestu kolem světa, ale o obyčejnou školu v přírodě. Nevím proč, ale já jsem to pořád prostě nechápala. Proč to tedy učitelka neřekla hned?

Dopadlo do hrozně. Do Austrálie jsem se nepodívala a školu v přírodě jsem si vůbec neužila.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Levelseven

Svatební cesta kolem světa

(Michaela Chlubnová)

Bylo mi krásných 24 let a měla jsem mít za dvě hodiny svatbu. Když jsem se v zrcadle dívala na své krásné svatební šaty, tak jsem si představovala, jak by mohla vypadat naše svatební cesta:

Vstávali jsme přesně v osm hodin ráno, kufry s oblečením jsme už měli připravené, nasadili jsme si naše „milové“ brusle, které jsme dostali jako svatební dar, a mohli jsme jet. Bydleli jsme v USA, ve Washingtonu, takže jsme vytáhli mapu a zamířili do Mexika. Potkali jsme tam nějaké divné lidi, kteří nás pozvali do restaurace na výborné nachos a navrch jsme si dali pivo, o kterém jsme nikdy neslyšeli, myslím, že mu říkali Buvol. Na dálnici, která směřovala k Brazílii, nás chytla policie a dostali jsme dost tučnou pokutu za pití nelegálního piva. V Brazílii jsme si s Brazilci zahráli fotbal, ale nemůžu říct, že by hráli extra dobře. Koupili jsme loď za propocené tričko jednoho z fotbalistů, přepluli jsme celý Atlantský oceán až do jižní Afriky. Ale moc dlouho jsme tam nepobyli, protože jsem si všimla, že můj muž okukuje poprsí zdejších Afričanek.

Loď jsme vyměnili za krásnou velrybu, která nás přeplavila přes Indický oceán. Když jsme dopluli na velký ostrov, mysleli jsme, že tam nikdo není, ale najednou na nás vybafl lev Alex, hrošice Glorie, pár tučňáků, zebra a žirafa, ale na jména si nevzpomínám. Také tam byl lemur, který si říkal král Jelimán a také si myslel, že je pán světa. Dali jsme jim velrybu, aby je odvezla zpět do ZOO a za odměnu nám dali Santovy sáně, které poháněl kouzelný prach. Byla to dlouhá cesta, než jsme se dopravili do Austrálie. Seznámili jsme se tam s klokanem Skipym, který nám poradil, jak se dopravit do Číny. Bohužel nám došel kouzelný prach, takže jsme se pokoušeli zavolat velrybu, ale na záznamníku jsme se dozvěděli, že ji zabili velrybáři.

Naštěstí jsem si vzpomněla, že mám v batohu dva páry křídel na jedno použití.

Cesta přes Tichý oceán byl docela krátká, za necelých 15 minut jsme byli v Číně a ládovali se výbornou rýží. Zašli jsme do speciálního obchodu, kde jsme si koupili dálkový ovladač, který nás mohl přepravit, kamkoli jsme chtěli. Zmáčkli jsme tlačítko „přepravit“ a byli jsme v Rusku. Rusové byli docela příjemní lidé, dali nám čtyři láhve vodky, ale neměli jsme moc času, tak jsme se rozloučili a znovu zmáčkli tlačítko „přepravit“. Najednou jsme se octli v Kanadě. Ve svých třinácti letech jsem snila o tom, že se sem dostanu, a teď jsem tady! Ale moc jsem si to tam neužila, protože jsme se s mužem pohádali. Naštěstí jsme se usmířili a znovu zmáčkli tlačítko „přepravit“, ale stále jsme stáli na tom samém místě. Ani jsme nebyli překvapení, ovladač byl „made in China“. Vytáhli jsme opět naše milové brusle. Ale na čtyřicátém kilometru jsem hodila, neslušně řečeno, takovou „tlamu“, že jsem si zlomila ruku. Domů nás tedy odvezla sanitka.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Najednou jsem uslyšela písničku, která se hraje na svatbách, tak jsem utíkala, abych nezmeškala vlastní svatbu. A dál už to asi znáte.

Dvanáctka

Moje cesta kolem světa

(Petra Pantová)

Cestu kolem světa jsem si představoval, jako úžasný výlet po celé zeměkouli s dobrodružstvím. Říkala jsem si, že si sbalím to nejdůležitější a letadlem z Prahy odletím do Londýna, ze kterého se mělo vyplout lodí po Temži. Po příletu na londýnské letiště jsem nevěřila svým očím. Místo moderního letiště jsem vešla do haly, ve které byly osoby v dost zastaralém oblečení. Říkala jsem si, že se jim sem asi nastěhovali bezdomovci. Bohužel jsem se mylila. Dívali se na mě jako na mimozemšťana, který právě přiletěl pro ně v neskutečně velkém stroji. Až poté jsem zjistila, že se nacházím v době, kdy letadlo znali jen z výkresu Verna. Zprvu jsem byla zděšená, ale nakonec jsem se rozhodla, že se vydám na svoji cestu kolem světa. Kapitán na můstku lodi zatroubil a parník se vydal na svoji plavbu. Byl to tedy zážitek. Když jsme vpluli Gibraltarským průlivem do Středozemního moře, zastavili nás pro podezření, že se na palubě nachází uprchlý černoch z Afriky. Po zdlouhavém zdržení jsme měli příležitost si v Turecku zakoupit kvalitní koření. Nevím, čemu říkají kvalitní koření, když v hadrových pytlících s kořením lezli švábi. Poté jsme se Suezským průplavem dostali k východní části Afriky. Tam na nás mávali černoši, abychom zastavili a převezli je za prací do Ameriky. A pak že dějiny nelžou. Bohužel kapitán zakázal zastávku kvůli možnosti okradení a naší bezpečnosti. Zastavili jsme až na mysu Dobré naděje, což je podle kapitána bezpečná kolonie Británie, ale i přesto větší polovinu palubního personálu okradli. Přes noc jsme dopluli do Grónska, kde jsme obdivovali zachovalý ledovec a lidi, kteří jejich jazykem skandovali „nechceme být zemí Dánska“. V USA jsme se zastavili na kávu v neslavnější kavárně „Blue gorilla“, kde každé ráno snídá Kennedy. Právě ho ale odváželi na nosítkách, byl na něho spáchán atentát. Když jsme se vraceli kolem Velké Británie směrem k Norsku a Švédsku, zaútočily na nás divošské kmeny. Po doplutí do přístavu Vladivostok jsme se vylodili a Transibiřskou magistrálou jsme jeli do Moskvy. Jenže to jsme nevěděli, že v půlce Sibíře chybí koleje. Takže jsme museli jeden týden čekat uprostřed pustiny na dokončení kolejí. Z Moskvy jsme se také vlakem dopravili do Vídně a odtud do naší rodné země, kde bylo naštěstí vše normální. Týden po mé vysněné cestě kolem světa jsem se dozvěděla, že jsem sto tisíc nezaplatila za stravu a dopravu, ale za stroj času, který ale stále přeskakoval období, protože byl porouchaný. Z toho plyne ponaučení: vždy si pořádně přečíst, za co vlastně platíte a co vás na dovolené bude čekat.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Myslivíři

Prapodivná cesta kolem světa

(Veronika Kozelková a Denisa Odehnalová, 6. ročník)

„Ahoj. Neuhádneš, co se mi zdálo!“ „Néé, ty neuhádneš, co se zdálo mně!“

„Tak dobře Emo, začni.“ „Byl to sen o naší společné cestě kolem světa.“ A co se zdálo tobě Lucy?“ „Zní to neuvěřitelně, ale mně se zdálo to samé.“ „Lucy, co kdybychom vyrazily na cestu kolem světa, jako v tom snu.“

„Ano, Emo, ano, to je výborný nápad!“ „No jo, nemáme ale žádné peníze a bez těch se jen těžko někam dostaneme.“ „Nezoufej, Lucy, mám z dědictví po pradědečkovi dostatek peněz. Pradědeček byl prý také vášnivý cestovatel a určitě by se nezlobil, že jeho peníze použijeme tímto způsobem.“ „Tak dobře. Sbalme si věci a v pět hodin ráno se setkáme u vyschlé kašny na náměstí.“

Tak začala tato prapodivná cesta kolem světa. Lucy a Ema si najaly džíp, aby mohly lépe zdolávat různé terény. Když se po první noci strávené v džípu probudily a podívaly se z okna, viděly Baracka Obamu v Bílém domě u snídani. Při večeři viděly výlov sardinek přímo z moře.

Další den při obědě se seznámily se Santa Klausem a se všemi elfy.

Následující den se probudily v Africe, kde viděly chýše domorodých lidí a seznámily se s jejich náčelníkem, který se jmenoval Pačačunga. „Emo, Emo, podívej, nový druh zvířete!“

„Lucy, pojmenujeme ho!“ „Dobře.“ Obě kamarádky se domluvily, že nový druh pojmenují „kočdej!“ Kamarádky si nově objevené zvíře vzaly domů.

Poslední zastávkou na cestě kolem světa bylo Dánsko. Následující den se probudily v Dánsku a po chodníku viděly jít H. Ch. Andersena. Seznámily se s ním a on jim slíbil, že na jejich počest napíše novou pohádku.

Lucy s Emou se šťastně vrátily domů a dědictví po pradědečkovi rozmnožily o peníze, které získaly za nález nově objeveného živočišného druhu.

„To tedy bylo dobrodružství, vid' Emo!“ „To ti tedy řeknu Lucy, něco podobného je možné opravdu jen ve snu.“ „Tak ahoj, uvidíme se zase zítra!“ „Ahoj.“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ